

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 19. studenoga 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam evanđelje stavlja pred oči prisposobu o talentima (usp. *Mt 25, 14-30*). Neki gospodar odlazi na put i povjerava svoje talente, odnosno svoja dobra, svojim slugama: talenti su bili novčana jedinica. On ih raspodjeljuje prema sposobnostima svakog pojedinog od njih. Po povratku traži da mu polože račun o onom što su s tim učinili. Dvojica su udvostručila ono što su primili te ih gospodar hvali, dok je treći, iz straha, zakopao svoj talent i može ga samo vratiti, zbog čega dobiva žestok ukor. Gledajući tu usporedbu, možemo naučiti *dva različita načina* kako pristupiti Bogu.

Prvi način. To je način na koji je postupio onaj koji zakopava dobiveni talent. On ne vidi bogatstva koja mu je Bog dao: ne vjeruje ni gospodaru ni samom sebi. On kaže svome gospodaru: „Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao“ (r. 24). Osjeća strah prema njemu. On ne vidi poštivanje i povjerenje koje mu gospodar ukazuje, nego vidi samo postupke gospodara koji traži više nego što daje, suca. To je njegova slika Boga: ne može vjerovati u njegovu dobrotu: ne uspijeva vjerovati u Gospodinovu dobrotu prema nama. Zato se blokira i ne da se uključiti u poslanje koje mu je dodijeljeno.

Vidimo, potom, drugi način, kod druge dvojice protagonista, koji uzvraćaju na povjerenje koje im je

ukazao gospodar tako što mu vjeruju. Ta dvojica ulažu sve što su dobili, čak iako isprva ne znaju hoće li sve proći dobro: proučavaju, gledaju koje im se mogućnosti nude i razborito traže najbolje; prihvaćaju rizik ulaganja. Vjeruju, proučavaju i riskiraju. Tako imaju hrabrosti djelovati slobodno, kreativno, stječući novo bogatstvo (usp. rr. 20-23).

Braće i sestre, ovo je raskrižje koje imamo pred Bogom: strah ili povjerenje. Ili te strah pred Bogom ili se uzdaš u Gospodina. Poput protagonista iz te prispodobe, i mi smo – svi mi – primili talente, svi mi, mnogo dragocjenije od novca. Ali to kako ćemo ih uložiti umnogome ovisi o našem povjerenju u Gospodina, koji oslobađa naša srca i čini nas aktivnima i kreativnima u činjenju dobra. Ne zaboravimo to: povjerenje oslobađa, uvijek, strah pak koči. Zapamtimo to: strah koči, povjerenje oslobađa. Zapamtimo: strah koči, povjerenje oslobađa. To vrijedi i u odgoju djece. I zapitajmo se: vjerujem li da je Bog Otac i da mi povjerava darove zato što mi vjeruje? I vjerujem li ja u njega do te mjere da sam spreman sve staviti na kocku, a da se pritom ne dam obeshrabriti, čak i kad rezultati nisu ni sigurni ni samorazumljivi? Znam li svaki dan u molitvi reći: „Gospodine, uzdam se u tebe, daj mi snage ići naprijed; vjerujem u tebe, u sve ono što si mi dao; reci mi kako to unaprijediti“. Konačno, kao Crkva: njegujemo li u našim sredinama ozračje povjerenja i uzajamnog poštivanja, koje nam pomaže zajedno ići naprijed, koje oslobađa ljude zakočenosti i potiče kreativnost ljubavi u svima? Razmišljajmo o tome.

Neka nam Djevica Marija pomogne svladati strah – nikada se ne smijemo bojati Boga!
Strahopoštovanje da, ali strah ne – i imati pouzdanje u Boga.

Nakon Angelusa

Draga braće i sestre!

U Sevilli su jučer blaženima proglašeni dijecezanski svećenik Manuel González-Serna i devetnaestorica svećenika drugova i vjernika laika, ubijenih 1936. u ozračju vjerskog progona Španjolskog građanskog rata. Ti su mučenici svjedočili Krista do kraja. Neka njihov primjer utješi mnoge kršćane koji su u naše vrijeme diskriminirani zbog svoje vjere. Molim pljesak novim blaženicima!

Ponovno izražavam svoju blizinu dragom stanovništvu Mjanmara, koje nažalost i dalje trpi zbog nasilja i zlostavljanja. Molim se da ne podlegne malodušju i da se uvijek uzda u Gospodinovu pomoć.

Braće i sestre, nastavimo moliti za napaćenu Ukrajinu – vidim ovdje zastave – i za palestinski i izraelski narod. Mir je moguć. Potrebna je dobra volja. Mir je moguć. Nemojmo se pomiriti s ratom! I ne zaboravimo da je rat uvijek, uvijek, uvijek poraz. Od toga profitiraju samo proizvođači oružja.

Danas slavimo VII. Svjetski dan siromaha, koji ove godine ima temu „Ne okreći lica od siromaha“ (*Tob 4,7*). Zahvaljujem svima koji su u biskupijama i župama priredili inicijative solidarnosti s pojedincima i obiteljima koji jedva spajaju kraj s krajem.

I na ovaj dan sjećamo se i svih žrtava u prometu: molimo za njih, za njihove obitelji i zalažimo se za sprječavanje prometnih nesreća.

Želim također spomenuti Svjetski dan ribarstva koji se obilježava prekosutra.

Srdačno pozdravljam sve vas, hodočasnike iz Italije i drugih dijelova svijeta. Pozdravljam vjernike Madrida, Ibize i Varšave te članove Vijeća Svjetske unije katoličkih učitelja. Pozdravljam grupe iz Aprilije, San Ferdinando di Puglie i Sant'Antima; članove Udruge FIDAS iz Orta Nove, kao i sudionike „Dana zajedništva“ (*Giornate della condivisione*) Apostolskog pokreta slijepih osoba. Poseban pozdrav ekvadorskoj zajednici u Rimu, koja slavi *Djevicu od Quinche*. I pozdrav djeci Bezgrješne.

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i vidimo se!